

Dosarul nr. 3ra-827/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani(jud.Gh. Mîțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău(jud.N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

11 iulie2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriamplast & Co”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată “Miriamplast & Co” împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la recunoașterea ilegală și anularea actelor,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 03.07.2015, SRL “Miriamplast & Co” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții privind recunoașterea ilegală și anularea actelor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a recepționat, prin poștă,decizia nr.12 din 30.03.2015, emisă de Inspecția de Stat în Construcții privind aplicarea sancțiunilor economice conform căreia se încasează la bugetul de stat de la SRL “Miriamplast &Co” suma de 71253,91 de lei în calitate de venit obținut nelegitim de la exagerarea volumelor și a valorii lucrărilor executate și suma de 71253,91 de lei cu titlu de amendă. În baza respectivei decizii, sancțiunea menționată se aplică în legătură cu executarea de către SRL “Miriamplast & Co” a lucrărilor la obiectivul „Reparația capitală a Clubului din sat. Pervomaiscoe, raionul Hîncești”. Totodată, la baza deciziei menționate, Inspecția de Stat în Construcții a întocmit Actul de control nr.07 din 11.02.2015.

Reclamantul a afirmat că nu este de acord cu actele Inspecției de Stat în Construcții menționate mai sus, le consideră ilegale și neîntemeiate, deoarece SRL “Miriamplast & Co” nu a obținut venit nelegitim prin exagerare a volumelor și a valorii lucrărilor obiectivul „Reparația capitală a Clubului din sat. Pervomaiscoe, raionul Hîncești”, iar constatarea Inspecției în baza Actului de control nr.07 din 11.02.2015 este contrară prevederilor legii și a situației de facto.

De asemenea, reclamantul a indicat că conform procesului-verbal pentru luna decembrie 2012, semnat și de către reprezentantul beneficiarului Primăria s.Pervomaiscoe, au fost recepționate lucrările executate de către SRL “Miriamplast & Co”, fără careva obiecții, or, nu poate fi pusă în sarcina antreprenorului careva deficiențe, care ar fi apărut la obiect ulterior recepției lucrărilor și care ar fi survenit din acțiuni ce nu sunt imputabile SRL „Miriamplast & Co”, iar ușile din lemn interioare au fost înlocuite și instalate la solicitarea beneficiarului cu uși de aluminiu, ușile confecționate din profiluri de maseplastice, inclusiv armaturile și accesoriile necesare au fost amplasate integral și Inspekția de Stat în Construcții nu a luat în calcul ușile instalate la intrarea în obiectul Clubul din sat. Pervomaiscoe. Tencuielile în jurul geamurilor au fost executate, iar vitraliile din mase plastice au fost depozitate la depozit din motiv că urmau să fie alocate surse de bani, pentru a pregăti locul unde urma de a fi instalate vitraliile, fapt confirmat prin procesul pentru luna decembrie 2012, din care reiese că ele au fost primite, iar gresia a fost montată pe strat de beton, fapt care nu a fost luat în calcul de către Inspekția de Stat în Construcții.

Facând trimitere la art.2 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08.06.2012, reclamantul a constatat că, de jure, a fost supusă controlului nu Primăria s.Pervomaiscoe, r.Hîncești, dar SRL “Miriamplast & Co”, întrucât Primăria nu practică activitate de întreprinzător, dar la efectuarea controlului din 11.02.2015 a SRL “Miriamplast & Co” urma să-i fie asigurate toate garanțiile legale de care beneficiază persoana supusă controlului, fapt ce nu a avut loc în privința SRL “Miriamplast & Co”.

Reclamantul a explicat că despre întocmirea actului controlului din 11.02.2015 SRL “Miriamplast & Co” a aflat doar ca urmare a recepționării lui prin poștă, fără a participa la întocmirea acestuia și la semnarea corespunzătoare, fără a fi informat prealabil despre inițierea respectivului control și despre necesitatea prezentării la fața locului. Concomitent, a precizat că decizia nr.02 din 14.01.2015 a fost emisă contrar prevederilor pct.II a Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții aprobat prin HG nr.360 din 25 iunie 1996, care încalcă SRL “Miriamplast & Co” dreptul la apărare și dreptul de a contesta faptele indicate în act așa cum prevede art.3 lit.j) și art.32 a Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08.06.2012.

Reclamantul a considerat că, Inspekția de Stat în Construcții nu a notificat SRL “Miriamplast & Co” pînă la începerea controlului despre decizia de control prin care s-a desemnat persoana, care va fi supusă controlului și prin care s-a emis delegația de control, fapt ce contravine prevederilor legale, iar la 11.02.2015, contrar prevederilor art.24 alin.(2) lit.c) a Legii susmenționate și contrar prevederilor pct.19 al Regulamentului privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții aprobat prin HG nr.360 din 25 iunie 1996 Inspekția de Stat în Construcții a efectuat controlul în lipsa reprezentanților persoanei supuse controlului și anume în lipsa SRL “Miriamplast & Co”, or, pârâtul nu a informat întreprinderea despre necesitatea participării la efectuarea controlului și ulterior nu a informat despre prezentarea pentru semnarea actului de control.

La fel, reclamantul a specificat că prin scrisoarea nr.32 din 02.03.2015, recepționată de destinatar la 03.03.2015, SRL "Miriamplast & Co" a înaintat dezacord la actul de control al volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația capitală a Clubului din satul Pervomaiscoe, raionul Hîncești” nr.07 din 11.02.2015, iar prin scrisoarea nr.40 din 06.05.2015 a expediat cerere prealabilă către Inspecția de Stat în Construcții cu solicitare privind revocarea/anularea/abrogarea deciziei nr.12 din 30.03.2015 și a Actului de control nr.07 din 11.02.2015, cu solicitarea prezentării pentru cunoștință a deciziei prin care a fost inițiat de controlul din 11.02.2015, delegațiile de control nr.02 din 30.01.2015 și nr.06 din 09.02.2015, decizia de control nr.1 10/1-6 din 23.01.2015, comunicarea nr.49/1-4 din 14.01.2015, solicitarea nr.27-10-10/1690 din 20.12.2014 puse la baza actului de control, iar prin răspunsul la cererea prealabilă nr.951/1-6 din 03.06.2015 cererea prealabilă a fost respinsă, iar solicitarea de prezentare a actelor care au stat la baza emiterii actelor contestate nu a fost satisfăcută.

Reclamantul a solicitat recunoașterea ilegală a deciziei nr.12 din 30.03.2015, emisă de Inspecția de Stat în Construcții privind aplicarea sancțiunilor economice, Actului de control nr.07 din 11.02.2015 al volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația capitală a Clubului din sat. Pervomaiscoe, raionul Hîncești” emis de Inspecția de Stat în Construcții și rezultatele acestui control; anularea deciziei nr.12 din 30.03.2015, emisă de Inspecția de Stat în Construcții privind aplicarea sancțiunilor economice, Actul de control nr.07 din 11.02.2015 al volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Reparația capitală a Clubului din sat. Pervomaiscoe, raionul Hîncești” emis de Inspecția de Stat în Construcții și rezultatele acestui control.

Pe parcursul examinării cauzei SRL "Miriamplast & Co" a depus cerere privind completarea temeiurilor acțiunii, fără a-și modifica cerințele (f.d. 115-116).

Prin încheierea din 08.07.2015 a Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău în temeiul art. 170 alin.(1) lit.e) CPC, s-a restituit cererea de chemare în judecată cu toate documentele anexate reclamantei SRL "Miriamplast & Co", s-a explicat că este în drept să înainteze pretențiile sale după înlăturarea neajunsurilor indicate în încheiere.

Prin decizia din 02.11.2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul depus de SRL "Miriamplast & Co", s-a casat încheierea din 08.07.2015 a Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău, cu restituirea cauzei la examinare în aceeași instanță judecătorească.

Prin încheierea din 22.11.2016 a Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea depusă de avocatul Carmanschi Vitalie, reprezentant al SRL "Miriamplast & Co" privind dispunerea efectuării expertizei în construcții în pricina civilă la cererea de chemare în instanța de contencios administrativ intentată de SRL "Miriamplast & Co" împotriva Inspecției de Stat în Construcții privind recunoașterea ilegală și anularea actelor.

Prin încheierea din 06.03.2017 a Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea repetată depusă de avocatul Carmanschi Vitalie, reprezentant al SRL "Miriamplast & Co", privind dispunerea efectuării

expertizei în construcții, în cauza civilă la cererea de chemare în instanța de contencios administrativ intentată de SRL “Miriamplast & Co” către Inspekția de Stat în Construcții privind recunoașterea ilegală și anularea actelor.

Prin hotărârea din 09.03.2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL “Miriamplast & Co” ca fiind neîntemeiată.

La data de 09.03.2017 și la data de 31.05.2017 SRL “Miriamplast & Co”, reprezentat de avocatul Carmanschi Vitalie a declarat apel împotriva hotărârii din 09.03.2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând admiterea apelului, casarea acesteia și a încheierilor din 06.03.2017 și din 22.11.2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, ca lipsă de temei, apelul declarat de SRL “Miriamplast & Co”, reprezentat de avocatul Carmanschi Vitalie și s-a menținut hotărârea din 09.03.2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a specificat că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant-reclamant sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le-a apreciat ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

La fel, instanța de apel a relatat că apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat instanței de judecată probe, pe care a avut posibilitate să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

În final, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a aplicat just normele legale la circumstanțele speței și a respins ca nefondată acțiunea depusă de SRL “Miriamplast & Co”.

La data de 13 aprilie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 7, vol. II) SRL “Miriamplast & Co” a declarat recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apela examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul a opinat că la judecarea cauzei au fost încălcate normele de drept procedural, care au dus la soluționarea greșită a cauzei și care au încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 noiembrie 2017, iar SRL “Miriamplast & Co” a declarat recurs la 13 aprilie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 7, vol. II).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la 02 februarie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 255, vol. I), însă înscrisuri ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de SRL "Miriamplast & Co" se consideră a fi în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când i-a fost comunicată SRL “Miriamplast & Co” decizia Curții de Apel Chișinău, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestuia de a ataca hotărârea judecătorească.

În concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de SRL “Miriamplast & Co”, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs (vol. II, f.d. 1-6), în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel motivată. Astfel se deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care,

circumscrise fiind motivele de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SRL “Miriamplast & Co” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SRL “Miriamplast & Co” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SRL “Miriamplast & Co” a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL “Miriamplast & Co” împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017

Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL “Miriamplast & Co” împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată “Miriamplast & Co” împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la recunoașterea ilegală și anularea actelor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan